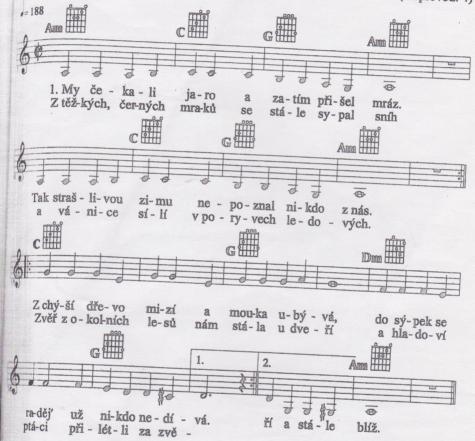

(Doprovod: 4)

2 Pak jednoho dne večer, to už jsem skoro spal, idyt vystrašený soused na okno zaklepal: Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí, ido města bych zajel, doktor snad poradí.

Pljčil jsem mu koně a když sedlo zapínal, díve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval: Nejezdi naší zkratkou, je tam velký sráz, a vtěhleté bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj! 3. Na to chmurné ráno dnes nerad vzpomínám, na tu hroznou chvíli, když kůň se vrátil sám. Trvalo to dlouho, než se vítr utišil, na sněhové pláně si každý pospíšil.

Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám, kterým bych té noci nejel ani sám. Pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem, krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.

4. Někdy ten, kdo spěchá se domů nevrací.